

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

موضوع صحبت، مرگ و معاد است.

قرآن کریم در سوره مبارکه انشقاق می فرماید: « **یا ایها الانسان انک کادح الی ربک کدح فملاقیه** » عزیزان، ملاقیه که در این آیه شش شریفه سوره مبارکه انشقاق اومده، به معنای ملاقات است. ملاقات یعنی چه؟ در قرآن کریم صحبت از مرگ، وقتی مطرح می شه، در بسیاری از آیات قرآن معادل عربی مرگ، موت است. اما قرآن مکرر و پرتکرار می فرماید: **لقاءنا** یعنی ملاقات با ما. یعنی چه؟ یعنی مرگ ملاقات با خداست کسی که از دنیا میره در آغوش خدا قرار می گیره این مهمه. خب ما ممکنه مرگ برامون یک مسئله نگران کننده باشد. ترسه! اصلا حرف خوبی نیست. شاید تو جلسات تو دوره می ها می گیم که درباره مردن و این حرف نزنیم حرف خوب بزنیم. مرگ حرف خوبییه یا حرف بدیه؟ اولین نکته قرآنی در زمینه مرگ اینه که خدا وقتی می خواد بگه مرگ، می گه **لقاءنا**. یعنی ملاقات با من. تو آغوش خدا قراره بیای این نکته اولشه این است که به آغوش خدا میروی. به مهمانی خدا میری، ترس نداره ناراحتی نداره چیز بدی نیست. شما وقتی یک مهمانی مهمی در پیش داری چقدر آماده می کنی خودت رو این لباس رو بپوشم سر ساعت برم با اون وسیله برم دیر نشه چرا چون مهمانی است. مهمانی مهمی هم هست برای مهمانی باید البته آمادگی داشته باشی باید به فکرش باشی چرا؟ چون یک مهمونی مهمی است. یه مهمونی ساده نیست. به خاطر همین عزیزان، روایات متعددی داریم دستور دین اینه برای مرگ آمادگی کسب کنید. نه اینکه ازش بترسید. یه شخصی از امام صادق علیه السلام سوال کرد چرا من از مرگ می

ترسم؟ چرا ما یه هول و هراسی داریم از مردن از مرگ بعد از مرگ داستان چی میشه عاقبتمون چطوری می شه؟ حضرت فرمودند چون که شما آخرتون رو خراب کردید، دنیا رو آباد کردید هر کسی از یک جای آباد بخواد بره یک جای خراب خب هراس داره. یه کلمه ای داریم تو فارسی هم به کار میره ولی تو عربی تفاوت داره «الاستعداد للموت» استعداد در فارسی به معنای ظرفیت های انسان هست. اما در زبان عربی یعنی آمادگی. یعنی مهیا شدن، آمادگی کسب کردن برای مرگ. اولین گام برای آمادگی برای مرگ یاد اون است. یعنی چه یعنی؟ دائم انسان به فکر آخرتش باشه به فکر قیامت و به یاد مرگ باشه در روایات متعددی به این موضوع اشاره شده اصلا یه روایت کوتاه می تونیم حفظش کنیم سه کلمه است «کفی بالموت واعظا» یعنی همین یک دونه نصیحت کننده کافیه. خود مرگ بهترین موعظه کننده است. همین که به یاد مرگ باشی به یاد آخرت باشی این کافی است. یه شخصی در خب می دونید امت های گذشته افراد می رفتند در دامنه کوه، در غار زندگی می کردن بهش می گن رهبانیت. در زمان های گذشته انبیا پیشین این اتفاق می افتاده در اسلام ما این رو نداریم یعنی اسلام حضور در اجتماع و مومن بودن در جامعه رو برای ما می پسنده. اما دوره های گذشته افراد می رفتند گوشه عزلت. حضرت داوود علیه السلام از انبیا بزرگ الهی، عبور می کرد در بیابان و در دامنه کوهی گذرش افتاد. اون جا یک شخصی رو دید که در ارتفاعی از کوه نشسته. جلب توجه کرد. رفت سراغش گفت این جا چی کار می کنی اگه دوست داری بیا من یه صحنه ای رو به شما نشون بدم. داره که دست هست داوود رو به سختی اونو از اون صخره ها و ارتفاعات بالا برد یه غاری بود. به حضرت داوود گفت که یا نبی الله من این جا زندگی می کنم. بیا مهمان من شو. وارد اون غار شد دید داخل آن غار یک صحنه ای درست کرده این شخص،

اون شخصی که گوشه عزلت برای خودش گزیده بود یک سنگی گذاشته یک جمجمه. یک جمجمه سر یک انسان اون جا هست و بالا اون یک نوشته ای هست و کنارش این شخص محل زندگیش هست که عبادت می کنه سجده میره نماز خونه حضرت داوود سوال کرد اینا چیه گفت یا نبی الله این جا خب قدیم گاهی افراد رو تو غار دفن کردن این جا محل دفن یک پادشاه بزرگی از پادشاهان گذشته است اینم که می بینی این جا جمجمه اون پادشاهه این کتیبه ای که روی سنگ نوشته، نوشته ای که خود این پادشاه این جا بالای سرش گفته بذارن حالا چی نوشته بود؟ حضرت داود خوند. دید بالا سرش نوشته که من فلانی هستم اسمش بود. اروی ابن سلم اسمش بود. من فلان پادشاه هستم صدها سال پادشاهی کردم صدها شهر رو آباد کردم نه صدها خونه صدها شهر ساختم. هزاران خادم داشتم امکانات داشتم چنین و چنان. همین جور امکانات. آخر من اینه عاقبت من اینه. این جا محیط زندگی من الان شده این. بالشت من یعنی زیر سر من یک سنگ و عاقبت من اینه. «فمن رآنی لا تغتر بالدنیا» کسی که من رو می بینه و عاقبت من رو می بینه به دنیا دل نبند. حرف دین درباره مرگ اینه. نه از مرگ بترسین نه هول و هراس. اما دغدغه این که من باید توی مهمونی برم به دنیا دل نبندم آماده مرگ باشم. اجازه دهید یک روایت خدمتتون بخونم از امام صادق علیه السلام که فرمودند «اکثروا من ذکر الموت» زیاد به یاد مرگ باشید زیاد به این فکر باشید که قراره عاقبتم چی بشه و بعد از این دنیا چه اتفاقی بیفته «فإنه یمحص الذنوب» گناهان رو از بین می بره « و یزهد فی الدنیا» انسان رو نسبت به دنیا بی رغبت می کنه. کسی که به یاد آخرت باشه رغبتش نسبت به دنیا کم میشه. یکی از انبیا بنی اسرائیل در نقل هست که به حضرت عزرائیل، خب عزرائیل هم باز ممکنه تو ذهن ما یک تصویر مخوف ازش ایجاد شده باشه

حضرت عزرائیل قابض الارواح است. ملک مقرب خداست ماموریتش گرفتن جان انسانهاست. خوب می‌دونید انبیا با فرشتگان صحبت می‌کردن مثل جبرئیل مثل عزرائیل و سایر ملائکه مقرب الهی یکی از پیامبران به عزرائیل گفت که میشه قبل از اینکه بیای سراغ من و بخوای جون منو بگیری به من خبر بدی. خب عزرائیل بی خبر می‌آد. در لحظه جان انسان رو سر موقع خودش می‌گیره. قرآن هم می‌فرماید «**اذا جاء اجلهم**» وقتی زمان اجل برسه «**لا یستأخرون**» «**لا یستقدمون**» نه جلوتر نه عقب‌تر، سر ساعت سر لحظه جان رو می‌گیره. این پیامبر الهی گفت که جناب عزرائیل میشه قبلش به من یه هشدار بدی یه خبری بدی. گفت باشه. گذشت و بعد از سال‌ها یه مرتبه عزرائیل اومد که یا نبی الله وقتش رسیده اومدم جونتو بگیرم گفت مگر قرار نشد زودتر بگی عزرائیل گفت که سه بار بهت خبر دادم یادم نمی‌آد خبر داده باشی! حالا اینا تمثیل است. و اینا تو روایات ما برای اینه که ما توجه داشته باشیم وگرنه کی خبر دادی گفت اول اون موقعی که محاسنت سفید شد پیام من بود که آماده باش برای مرگ عمرت رو به پایانه این پیامی بود از طرف من متوجه بودی یا نه؟ دوم اونوقت که پدرت فوت کرد موت اطرافیان و اون که می‌بینه اطرافیان یکی یکی از دنیا تومیروند. روایت داره که وقتی می‌بینی دارند تشییع جنازه می‌کنند دارن یه کسی رو می‌برن «فکن کأنک المحمول» تو ذهنت تصور کن که من داخل این تابوت باشم آیا آمادگی دارم برای مهمونی خدا برای ملاقات پروردگار. «**لقاء یومکم هذا**» عرض کردم بارها در قرآن این کلمه به کار رفته: ملاقیه» می‌رید در آغوش خدا میرید به مهمانی خدا. اگر این تو ذهنمون جا بیفته اون هول و هراس مرگ کاسته می‌شه و از ما خواستن که همواره به یاد مرگ باشیم. جمله آخری که عرض می‌کنم اینه توصیه شده کفن برای خودتون تهیه کنین ما ممکنه

بهمون بر بخورد الان روم به دنیا است و میخواهم زندگی کنم. کفن برای چی؟ عزیزان قرار نیست صحبت از مرگ که مطرح می شه بگیم الان کسی قراره بمیره. نه! خدا ان شا الله طول عمر با برکت به همه بده اما توصیه شده تو خونه یه کفن داشته باشید برای یاد مرگ که من ممکنه یه روزی از این دنیا برم. خب این کفن من باشه آدابی هم داره دعاهایی داره که در جای خودش بیان شده. اجمالا که قرآن می فرماید «یا ایها الانسان انک کادح الی ربک کدحا فملاقیه» داری می آیی به سمت من. تلاش می کنی برای رسیدن به من. فملاقیه: به این ملاقات پروردگار خواهی رسید و این همون چیزیه که باید براش آماده باشیم.

خدا انشا ا همه ما رو آماده ملاقات خودش بکنه و با بهترین شرایط به ملاقات پروردگار برویم.
والسلام علیکم ورحمه الله